

T(R)ÒPICS

Tot esperant Hollywood...

MARCEL·LÍ BORRELL

COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

Diumenge passat els francesos van actuar de revolucionaris sans-culottes engegant a dida la benestant misèria europeista votada pels catalanets obedients. Just quan Pasqual Maragall –l'home no rasca bola ni a la de tres– pregona sumar-se a la francofonia burgesa. Europa si, Europa no. I què és Europa? Segons sosté John London a la peça teatral *The New Europe*, Europa és la menjadora dels funcionaris ben situats com el meu homònim Josep

Borrell, president del Parlament Europeu. Obviament, els polítics són els primers en desitjar que es mantingui i creixi el rotllo malgrat el perill turc: un espai administratiu de negoci i corral de llengües mínimes.

I parlant de corral. Fa anys, Marcelino Oreja, de fina oïda per als negocis, va dir que tant no disposéssim d'un Hollywood propi com Zeus mana, els europeus no tindriem pas uns Estats Units d'Europa. A què esperem? Mentre no arriba, la setmana ha estat pròdiga en patums dramàtics. 1) el tràgic assassinat d'un jove a Berga ha posat el veïnat en peu de guerra evocant films com "Fúria" de Lang o el western *Incidente en Ox-*

Bow de Wellman, amb el poble prenent-se la llei gairebé pel seu compte. Perilla l'estat de dret? Berga o Verga? 2) mentrestant, Albert Boadella recupera la mítica *La torna* (1977). I l'executa amb aprenents d'actor que ben segur se senten tocats per la llum màgica d'un teatrero que ningú no posaria la mà al foc quan a que no repapiegi malícia.

Salvant insalvables distàncies, Boadella em recorda Alfred Hitchcock per la insadollable fam de notorietat i de pàgines als diaris. Com ell, en Boadella recicla espectacles pretèrits –*Operació Ubú*, ara *La torna*– tal com el mestre britànic va fer amb *Agente secreto*, *El hombre que*

sabia demasiado. Per cert, a banda dels tòpics bojos carn de manicomi inevitables en cada estratègia dramàtica boadelliana, qui farà de dolent de la història? Per quan toqui ingressar a la presó, com en el 1977, ja té reservada Boadella una cel·la a la Model? O per cortesia del Tripartit se'n vindrà a la nova presó de la Segarra?

I encara em queden temes candents a l'ordinador. Què vol dir literatura catalana en castellà? El dublinès Samuel Beckett va escriure el seu *En attendant Godot* en francès de manual. Se'l considera dramaturg francès o bé irlandès? I al romanès Eugene Ionesco que va plasmar tot el seu teatre de l'absurd en francès? Que la literatura té la identitat de la llengua que ha estampat negre sobre blanc. O no? Clar que una veritat en art és aquella la qual proposició contrària també és verdadera.